

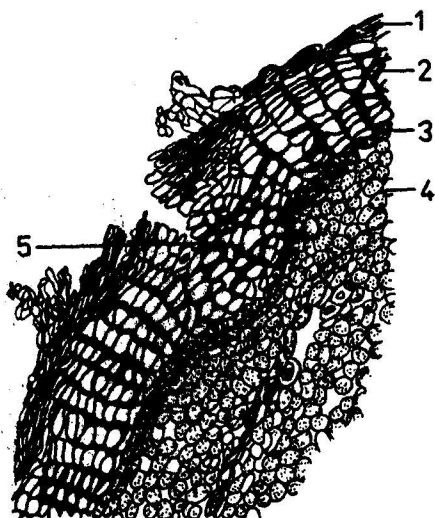
на газовете на вътрешните тъкани с околната среда. Фелогенът под лещанките се дели усилено и е образуван от няколко слоя, представени от недиференцираните тъкани на лещанките.

Рисува се участък от перидермиса на бъз с лещанка и се отбелязват съставлящите го части.

Мъртва кора (ритидом) в стъбло на летен дъб (*Quercus robur* L.)

Понятието „ритидом“ се използва за означаване на най-външните разпукнати и отмерли слоеве на кората на възрастните дървета. Отмирането на всичките тъкани става в резултат от залагането на нови фелогенни слоеве, разположени в по-вътрешните части на кората. За приготвяне на препаратa се изрязва парченце от мъртвата кора на летен дъб и с ножче се правят тънки напречни прерези. На малко увеличение се вижда, че ритидомът е съставен от редуващи се отмерли слоеве кора и перидермис (фиг. 24). Слоевете на перидермиса са разположени предимно в успоредни редове, а понякога се съединяват помежду си. Между тях се намират разнообразни отмерли клетки на кората. На голямо увеличение прослойките на перидермиса се познават лесно по правилните редове от клетки на корковата тъкан. Между тях при внимателно наблюдение откриваме групи от различни мъртви клетки, които не са разположени в правилни редове. Виждат се групи от склеренхимни влакна от разкъсания перициклов пръстен и ликови влакна в по-вътрешните слоеве. Много са и склереидите, образувани от паренхимни клетки, и склереидите във вторичното лико (вж. Механични тъкани). В някои от паренхимните клетки на кората се виждат дружи от калциев оксалат.

Рисува се участък от ритидома при голямо увеличение.

Фиг. 23. Перидермис в стъбло на червен бъз (*Sambucus racemosa* L.): 1 – остатъци от епидермиса; 2 – корк; 3 – фелоген; 4 – фелодермис; 5 – запълващи клетки на лещанката